

عنوان مقاله:

آسیب شناسی لرزه ای بافت تاریخی روستای نایبند

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

اردوان خسروی - دانشجوی کارشناسی معماری دانشگاه آزاد ایرانشهر

سمد ایرندگانی - دانشجوی کارشناسی معماری دانشگاه آزاد ایرانشهر

خلاصه مقاله:

علی رغم اینکه مسیله آسیب پذیری بافت های تاریخی کشور در برابر زلزله، موضوع جدیدی نیست، اما کم توجهی به فقدان وجود برنامه های جامع در زمینه ایمن سازی آن ها باعث شده هنگام بروز سوانح، بناهای زیادی تخریب و به میراث فرهنگی صدمات جبران ناپذیری وارد گردد. از نگاه کلی، اقدامات در زمینه کاهش آسیب پذیری بناها میبایست در دو بخش نرم افزاری (مدیریت ایمن سازی) و سخت افزاری (مهندسی مقاوم سازی) در قالب دید کلی نگر و یکپارچه انجام پذیرد. متأسفانه تا کنون در کشور ما فرایند جامعی در زمینه ایمن سازی بافت های تاریخی تدوین نشده و اقدامات با دید سازه ای و مهندسی در مورد تک استحکام بخشی صرفاً بناها صورت گرفته است. این مقاله فرایندی را معرفی میکند که طی آن با ارزیابی دقیق آسیب پذیری های لرزه ای در مقیاس بافت، سطوح مداخله کالبدی به صورت روشمند برای بنا ها پیشنهاد میگردد. با وجود چنین فرایندی از هدر رفتن منابع و امکانات، جابه جایی بیمورد سکونتگاه ها و اتخاذ تصمیمات انی و غیر روشمند جلوگیری به عمل آمده و ابهامات در زمینه تصمیم گیری و برنامه ریزی در خصوص آینده بافت ها نیز برطرف می شود. در این راستا، مقاله پیش رو در پی پاسخ دادن به سوالات زیر است: روش های ارزیابی آسیب پذیری های لرزه ای بناهای تاریخی و ویژگی ها و امکانات آنها چگونه است نوع آسیب وارده به بناهای نایبند هنگام بروز زلزله چگونه خواهد بود برای پیش گیری و به حداقل رساندن آسیب در بافت تاریخی نایبند، چگونه و در چه سطوح کالبدی باید مداخله انجام شود

کلمات کلیدی:

بافت تاری، آسیب، لرزه، نایبند، روش های

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/772797>

